

LO GERONÉS

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona 1 pesseta trimestre
Fora 1'25 id. id.
Extranger 1'50 id. id.
Un número, 10 cèntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals
De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se n' donarà compte en lo Setmanari.

Dissapte 25 d' Agost de 1894.

Núm. 21

SECCIÓ GENERAL

LA DIVISA DEL SOMATENT

Temps ha que s' parlava de la necessitat de que los individus del Somatent armat de Catalunya, usessin una divisa ó un petit distintiu per conèixer mútuament en determinats cassos y aquesta necessitat se sent cada die mes a mesura que el Somatent se va organisant en poblacions grans en que los individus se conèixen menos personalment que en las poblacions petites ahont tothom se conèix desde l' infantesa.

Per a subvenir a en aquesta necessitat cada dia mes palpable, determina la Comissió organidora que lo dit distintiu sigues lo porta escopetas, puig aixís no resultava cap classe d' uniforme sobre los individus que jamay deuen perdre lo caràcter de paisans, puig lo esperit de la institució es fugir constantment de tot lo que pugui semblarse a un cos de disciplina militarment.

L' acort donchs que l' distintiu ó la divisa sigue únicament en lo porta escopetas, sigué acullit ab aplauso y hem d' esperar que tots los individus hi haurán adoptat voluntaria y agradosament, y més quan la Comissió organidora prengué l' acort de que en dits porta escopetas si l' gita la abreviatura «Som» indicant Somatents armats de Catalunya.

Pero segons una correspondencia de Sta. Coloma de Cervelló, insertada en «La Renaixensa», resulta que los esmentats porta escopetas no han surtit ab lo mot abreviat «Som» sino que al llarch de la tira groga y vermella, com anunci d' estanch, diu ab totes las lletres «Somatenes armados de Catalunya», de manera que, a una institució genuinament catalana y exclusivament de Catalunya, quals sellos oficials tan lo de la Comissió organidora com lo dels cabos de partit judicial y ls dels cabos de districte son redactats en catala com correspon, ara se li dona una divisa en llenguatge foraster completament distint del llenguatge que parlan tots ls individus que deuen ostentar lo en una paraula, abrigan ab l' uniformisme castellá a una institució que no te res de castellana ni te res que veure ab l' uniformisme de la miticia espanyola. De ahont ha sortit aquesta anomalia que disressa lo Somatent y contraria l' acort pres per la Comissió organidora. Será aixó un lapsus del que va encarregar la confecció dels porta escopetas ó del fabricant encarregat de la mateixa, ó será un rasgo de las ideas unificadoras del Comandant general senyor Fuentes?

Nos indica a creure lo últim lo patriòtic article escrit per dit senyor Comandant general en lo penúltim número del «Butlletí oficial Paz y Trégua» en lo que dit senyor manifesta son desig de que en tot lo país (vol dir tots los paísos subjectes a un Gefe d' Estat) tingan una sola Religió, un sol Rey y una sola Lley fetá a Madrid que ho reguli tot, senyalant un mateix llenguatge per tothom, un mateix menjar per tots, unas mateixas costums y una mateixa hora per anar a retiro, encare que resulti que los habitants de las Antillas tingan de retirarse quan surt lo sol.

Los somatents de Catalunya no poden consentir en penjarse a la espalla un lleterero d' estanch: nos ho priva la dignitat de catalans y lo modo d' ésser del cos de Somatents, que no pot ni deua confondre en res que s' asembli als batallons del exercit.

Los Somatents de Catalunya son formats de paisans contribuents ab l' únic objecte de defensar y mantenir l' ordre en nostre territori y dintre nostre feirritori, y tenen d' apartarse de tot lo que pugui fer los semblar a la forsa de l' exercit ni en la forma ni en lo fondo, deua poguer obrar ab tota independéncia, puig tots estém convenuts que a casa nostra obrarem millor quant més deslligats estém de ordenancismes de brigadiers y generals y aqueix convenciment está encarnat en los Somatents en totes las épocas, com ho prova un párrafo que escrigué Carrió en

la seva relació de la batalla del Bruch y de la guerra de la independéncia, relació que publica el Sr. Fuentes en l' esmentat article insertat en lo penúltim número del Butlletí oficial «Paz y Trégua», pero que precisament se descuidá de continuar en dit article un párrafo en lo qual diu lo Capdill del Bruch. «Senyor, tot lo que are vas a dir es fora del cas proposat; pero crech que no farà cap mal lo saberho; una adverténcia may fa nosa y es, que nosaltres mentres forem pòchs y curts talents, y quasi faltats de tot, ab els mateixos matanos, nos ferem rics de tot lo necessari; de manera que arreglarem un campament de tot ven parat, lo que sostinguerem tres anys cumplerts; y los qui y ha enterrats per los vols de aquesta ciutat si pugues sin rescuítá crech que taparian lo sol. Ells cremaren la ciutat y ma casa fou la primera, pero també son molts los que ya culgats; pero tan bon punt nos donaren Gefes y Generals per governarnos ó perderem tot; la nostre sort fou la de poguer arreplegar lo senyor Baró d' Eroles, pues aquell fou lo que ho torná a arreglar tot y en pau descansí. Amén.»

Aquest últim párrafo de la relació de Carrió que s' descuidá de publicar lo senyor Fuentes, pinta de ma mestre las ideas del Somatent en aquella época, ideas encarnadas en lo modo d' ésser dels homens de Catalunya paisans y guerrers tot d' una pessa, tant amants del ordre y de la disciplina qu' ells mateixos se arreglan com enemichs de las ordenansas que venen de molt lluny ab colors de grana.

No obstant quan aquestas ordenansas venen personificadas ab un capdill que s' identifica ab l' esperit y costums del poble catalá, aqueix l' aprécia y venera y guarda d' ell grats recorts com los guardava Carrió del Baró d' Eroles y com lo guardém los Somatents actuals del malaguanyat general Camprubí, qui estava completament identificat ab aquesta institució.

També guardém los somatents un bon recort del general València, qui també anava identificantse ab lo modo d' ésser d' aquest cos y que desgraciadament va ésser rellevat qui sab per quinhas preocupacions del centralisme, incapas de conèixer may la grandesa d' anima dels veritables fills de Catalunya.

Estudihi bé lo senyor Fuentes la historia dels Somatents, la raho d' ésser y lo patriòtisme que los ha animat en tot temps y los anima al present, no vulgui allargar més la vista del que nosaltres l' allarguem, deixis d' embolcallar ab sa mirada una patria tant gran y tant amassada, identificant quant l' hi siga possible ab los patriotas a la «moderna usanza» no vulgui enlluernarlos ni disassarlos ni plantarlos hi rotules en castellá; respecti son llenguatge y sos costums y lo carinyo y respecte será son goig present y una bona recordansa quedarà gravada en lo cor dels fills d' aquesta terra, qual distintiu es: entregarse de cor y anima a qui ls estima y respecta.

Pero aquesta estimació y respecte ha d' ésser estimant a Catalunya com l' estiman los Somatents, es a dir, estimantla tal com es y te raho d' ésser, de bona fé y ab las obras no ab elogis retumbants ni ab articles laudatoris que poch profit donan y sols serveixen per alagar la vanitat y podrian engendrar gelosias en qualsevol poble que no tingues lo caràcter després del poble catalá.

Santa Coloma ha aixecat ja sa veu de protesta contra los violats porta escopetas castellans y a n' aquesta protesta s' hi unirà la de tots los pobles de Catalunya rebutjant ditas tiras de coloraines que ns repugnan y adoptantne de altres que sigan més adequadas al gust catalá y a la serietat dels Somatents de Catalunya.

(De Lo Catalanista de Sabadell.)

Estudi sobre les societats cooperatives

(Continuació.)

CAPÍTOL PRIMER

De les societats cooperatives

— Qué son les societats cooperatives. — Fonament científic.

fic. — Divisió de les societats cooperatives. — Societat cooperativa de crédito, de consúm y de producció.

Res més natural al tractar d' una ciencia ó d' una institució que comensar per definirla de la manera més clara possible ab l' objecte de fersé carrech de sa importancia y utilitat. En nostre concepte, donchs, la societat cooperativa, científicament considerada, es lo resultat de la aplicació del principi fecond de la associació per evitar los perniciosos efectes del aislament. Econòmicament se difinexen, aquelles associacions formades de socis en nombre variable, al igual que lo que s' hi porta: (1) Jurídicament, son un contracte plurilateral, pel qual varies persones reuneixen sos estalvis ó son trevall, ó totes dos coses a la vegada, per dedicarlos a empreses ó negocis ab que s' proposan obtenir un guany. Moralment, la societat cooperativa no es altre cosa que la realisació dels sentiments d' afecte y fraternitat entre ls homes per alcansar ab l' unió de forses y voluntats la major quantitat de benestar possible.

Lo fonament científic de les societats cooperatives radica en la substitució del crédito personal al crédito real. Aquell s' apoya en la moralitat y solvencia d' una persona y l' últim té per garantia solzament los bens. No es dubtós que l' obrer sol y aislat no trobará capital per establirse sino dona garantías reals, per més que sia honorat a tota proba. Gracias a l' associació, l' obrer consegueix aquestes garantías. Perxó los banquers alemanys han confiat millons als obrers associats en los banchs populars, y no dexarien en cambi ni un sol thaler a obrers aislats. (2)

La divisió de les societats cooperatives ha d' acomodate a la uterica granada. Historia fins arribar a son complet desenvollop. Així, la forma primitiva la trobarem en l' associació de socorros, després seguirá l' associació per comprar en comú los objectes de consúm y ultimament les societats per produhir. En conseqüencia, les societats cooperatives son de tres classes: de crédito, de consúm y de producció.

La societat cooperativa de crédito ó Banch popular té per objecte constituir un crédito mútu per medi de la reunió de petites quantitats, produete del estalvi dels companys. Com lo fi d' aquestes companyies es altament benéfich, donchs la primera condició per poguer formar-ne part es probar que s' pot estalviar, s' ha prohibit pendre més d' un número limitat d' accions per defensarse de l' invasió dels grans capitals. Los banchs populars son banchs de préstams y caixas d' estalvis tot ab un plegat, ja que per un interés molt reduhit dexan als que n' forman part los diners que necessitan y per altre banda guardan y fan produhir les quantitats que reben, fruyt de les privacions y peütes economies dels associats.

Conéguets son los progressos fets en la major part dels paysos d' Europa per aquestos banchs y son estudi ha produhit tractats especials, per quin motiu nos concretarem a ferne un senzill apunte históric.

Los primers banchs populars se crearen en Alemanya l' any 1849 per iniciativa de Mr. Schultze-Dehltzch y sa propagació ha sigut tant rápida qu' avuy conta aquell país ab més de 3.000 juntes, totes elles enllasades en federació que té sa oficina central a Berlin y les relaciona ab los grans banchs donantlos hi garantías contra les crisis. L' exemple dels extraordinaris resultats obtinguts per aquestes associacions de crédito, formades principalment de treballadors, s' ha estés a quasi totes las nacions d' Europa y així se n' han establert a Inglaterra, Russia, Bélgica, Italia y França.

Espanya, que pel regular camina sempre molt endarrera del moviment social europeu, no pot mostrar cap exemple d' aquestes cooperatives de crédito que tinga l' acceptació y lo desenvollop dels Banchs populars de l' estranger, calíficats ab acort de Bossa del Poble.

La societat cooperativa de consúm es una reunió de persones que juntan un capital per comprar al engrós substancies alimenticies y tota classe de genres de primera necessitat, y vendrets a la menuda ab una gran rebaxa de preus. La fortaleza d' aquestes associacions se troba en fer les compres en los mateixos punts de producció, suprimint així lo factor intermediari, lo comerciant.

(1) Lley francesa, 24 Juliol de 1867.

(2) Mr. Andrimont: La Cooperativa Obrera a Bélgica.

Lluny de caure en l'error, bastant generalitzat entre 'ls socialistes i alguns economistes, de creure lo comer perjudicial a l'obra de la producció econòmica, entenem, al contrari, que és un dels factors més necessaris per posar ab relació los consumidors y los productors, y que 'ls beneficis que porta facilitant mercaderies elaborades a les regions de la terra més llunyes, en la quantitat y de la qualitat que s'hi desitjan, no pot compararse ab lo petit augment que produheix en los preus de fàbrica.

La societat cooperativa de consum, al suprimir aquest intermediari, participa de ses ventatges y obté les mercaderies més barates, bones y no falsejades. Pero al propi temps qu'obté aquestes ventatges, se carrega totes les funcions inherents al comer. Així te de saber ahont hi ha abundancia de productes; quines son les necessitats del mercat; nivellar aquestes facilitant als payssos que senten falta d'un producte, les sobres del seu; deu fer obra de previsió y emmagatzemar en temps d'abundó lo que pot faltar en temps de carestia; deu, finalment, acostar los productes al consumidor en lo lloch, temps, qualitat y quantitat oportuns. La practica d'aquestes operacions ab la vivor y experiència del comer, es un dels perills que especialment pertorban les tasques de les societats cooperatives de consum, si una administració destre, intel·ligent y honrada no sab veure totes les dificultats que presenta la vida diària del comer.

Es, en veritat, sorprenent lo desenrotlló qu'han tingut aquestes associacions en los payssos més civilitzats d'Europa, a comensar per la que s'fundà l'any 1843 a Rochdale per una dotzena de treballadors. A Inglaterra s'en contan per milers, y d'elles algunes que han lograt un èxit renom com la de *Equitables Textiles* de Rochdale, les d'Halifax, Escocia, Irlanda, Gloucester y la *Wholesale Society* de Manchester, gran federació de més de cent societats cooperatives de provisió. Fou tant gran l'entusiasme que s'produí en totes les classes socials y en curt temps se crearen tant d'associacions cooperatives de consum, que fins s'arribà a creure s'unirien per a comprar a comú tots los habitants d'Inglaterra. A Alemanya, Bèlgica, Suïça, Holanda, França i Italia augmentan també tots los dies.

A Espanya s'han conegut tart les grans ventatges d'exes societats y encare que se'n comensan a fundar a certes provincies, especialment a Catalunya, la falta de datos estadístichs y l'indiferència ab que les miren los que més hanrien d'interessarse per sa propagació, fa que no poguem donar cap detall respecte sa organització y desenrotlló, ab tot y que no passen d'ensaigs alguns dels més importants establiments qu'hem tingut ocasió

S'anomena societat cooperativa de producció al conjunt de persones que reuneixen son treball y son capital per a produir en comú objectes de fabricació corrent y posarlos directament a disposició del consum. La solidaritat indefinida y harmònica entre los instruments principals de tota producció, lo treball y 'l capital, es son fonament. Per més que 'l treball sia lo primer agent, lo que les distingeix de les societats econòmiques en les que aquest es lo capital; com es son fi donar al consum los productes fabricats en comú y aquestos son veritables capitals, per axó afirmen en la definició la concurrència d'abds factors, fent impossible sa confusió ab altre classe de societats.

Aquest es lo tipu més perfet de les cooperatives al qui no es possible arribar, sens esposarse a un fàcil fracàs, sense haver passat per les dos formes anteriors, les quines poden conceptuarse d'aprenentatge. Los perills, l'insuficiència dels capitals y de la direcció obrera, la falta de disciplina y d'unitat d'acció son causes graves que arruïnan exes societats, quan sos membres no están allissonats per la esperiència.

Per axó, no han tingut resultats favorables en algunes nocions, havent donat ocasió a alguns economistes, defensors de les grans companyies anònimes acapacadores de l'industria, per a declamar contra lo qu'han qualificat d'utopies socialistes; com si lo fecond principi de l'associació no s'pogués aplicar més que a enriquir als posseïdors del capital y lo treball restés condemnat a servitut perpètua. No podem creure que 'ls qu'aytals qualificatius donen a les societats cooperatives, s'hagin detingut a contemplar l'hermós espectacle de les grans companyies de producció fundades a Inglaterra, a les qui l'industria de aquella nació deu lo poder lluytar ab les de tot lo restant del mon.

Digne es realment d'atenció lo progrés a que han arribat en lo país clàssich de les cooperatives, pàtria de les renomades *equitables textiles de Rochdale*. A Alemanya són també a centenars les fàbriques, organitzades per obrers, que elaboran tota classe de productes. França té igualment un bon nombre de cooperatives de producció, pero les reaccions polítiques las han fetes disminuir considerablement, per manera qu'avy ab prou feynes arriban a cent. No hi ha perquè mentar lo retràs en que a Espanya s'troban, donchs si encare no son coneguts los resultats dels ensaigs fets de les altres formes primitives, difícil seria implantar lo que Mr. Schultze-Delitzsch anomena lo tipu superior de la associació cooperativa.

Joseph Loperena y Romá.

(Continuará.)

EXTRANGER

Altra vegada la qüestió del Marroch ab tots sos misteris y ses realitats, torna a preocupar a Europa, distrahent la sobtadament de la lluyta que sostenen xinos y japonesos en la península de Corea. La insurrecció provocada per lo lladronici dels governadors de les kábiles de Dukala, ha prés sèries proporcions, aménassant acabar ab la dominació d'Abd-el-Azis, quan més afermat se 'l creya en lo poder. Los insurrectes derrotaren les tropes imperials y es troban davant les muralles de Mazagán, després d'haver batut dos vegades als moros de rey que la defensan. La gent cerca refugi en les poblacions més segures; los europeus reclaman l'auxili de sos Governos y Alemanya, Inglaterra i Italia envian sos barcos al Mediterrani.

¿Qué fem entre tant los Espanyols, interessats més que cap altre país en lo pervindre del Imperi del Mogreb? ¿Y qu'hem de fer sinó lo trist paper de sempre; lo mal paper que 'l Gabinet fusionista, per vergonya nostra, desempenya en la qüestió de Melilla! Lo govern del Sr. Sagasta ha resolt enviar a les costes del Africa l'únic barco disponible, lo creuer *Isla de Luzón*, pero are resulta que no hi pot anarhi per trobarse en lo dich de Cádiz nejeant los fondos. Quan Catalunya tenia barcos seus. li servian per a conquistarli nous lloers y fer respetar son nom en tots los mars coneguts; als Governos unificadors d'avy die no 'ls hi serveixen més que per fatxada; quan la dignitat nacional exigeix que se'n fassa us, no n'hi ha cap de bó, si no es brut, ja té la caldera espatllada y tants de milions que s'malgastan a Madrid!

La Sagrada Congregació de Ritos está publicant lo reglament sobre la música religiosa, aprobat per Lleó XIII. Los primers articles, encaminats a enaltir lo cant gregorià, recomanen la senzillesa en la instrumentació de les grans orquestes y que s'ajusten enterament a la naturalesa del assumpto, prenent per base les oracions i himnes que contenen les Sagrades Escritures y Breviaris aprobats per la Iglesia. En la segona part del reglament se donan instruccions per a l'estudi de la música sagrada y regles per a prevenir qualsevol falta, descuyt o abús.

Veyam si a la fi veurém desterrada del temple aquella música verament impropia per a lloar al Altíssim.

S'ha descobert a Santo Domingo un complot per assassinar al president de la república. Los conspiradors eran joves de 22 ó 24 anys, y la major part parents dels que foren executats l'any passat a Azua, per resultar compromesos en una conspiració semblant. Sembla que s'venia tramant la cosa des del mes de Janer últim, essent lo jefe del complot un tal Bobadilla, dependent d'una casa de comer, qui fou fusellat lo die 11 de Juliol en presència de sos companys. Quan s'anava a cumplir la mateixa sentència ab aquestos, lo president los feu cridar y senyalant lo cadáver de Bobadilla, los hi digué:

«Qualsevol de vosaltres que resulti novament complicat en una conspiració semblant, sufrirá la mateixa pena; ara aneu, y apreneu a respectar lo president.»

Asseguran que 'ls japonesos foren derrotats per lo general xino anomenat Tico, sufrint pèrduas de consideració. Sin Minxun, devant de 50.000 soldats xinos ben disciplinats y provehuts d'armes excel·lents, marxa contra les posicions japoneses, y que per a fer cara a eixes nombroses forces lo general japonés Calsina ab totes les que té a les seues ordres, s'ha posat en marxa, esperantse d'un moment al altre noticies d'una gran batalla. Lo govern xino prepara municions y material de guerra de totes classes en grans quantitats. S'ha suscrit ab excés l'emprèstit de guerra per valor de 50.000.000 de gents al 4 per cent, havent sigut cobert exclusivament ab capitals japonesos.

Una catàstrofe semblant a la de Santander ha ocorregut a Rio Janeiro. Alguns vagons carregats de pólvora volaren en lo andén, produhintse una espantosa detonació que va sentirse a gran distancia. Los edificis situats prop lo lloch de la explosió, quedaren completament enrunats; per are s'contan 32 persones mortes y doble número de ferides.

ESpanya

Lo nostre ministre d'Estat, que no pot estar sense ferres, havia arreglat ab la República Argentina un *modus vivendi* y aquesta vegada ha tingut també la desgracia d'agraviar algú. Are se tracta dels diputats antillans que no volen rebaxes en lo *tasajo* y n'demanan en lo tabaco y l'ayguardent de canya. Lo ministre d'Ultramar s'ha posat del seu costat y perilla que si 'ls argentins aguantan En Moret s'ho hagi de dexar corre com lo del Tractat ab Alemanya. Lo que no s'vol dexar passar es la tractada que li han jugat los Estats Units augmentant considerablement los drets d'entrada dels sucres antillans, després que nosaltres los hi haviam obert se pot dir de bat a bat les portes de Cuba y Puerto Rico. S'han circulat ja les ordres perque s'exigix als productes de la República Nort-americana la tarifa máxima; s'assegura qu'Espanya denunciará 'l Tractat de comerç ab dita República y fins se parla de si s'demanaran explicacions a n'aquell govern. Lo probable es qu'aquest s'ho escoltará com qui sent ploure y que 'ls propietaris d'ingenios no tindran altre remey que pagar ó guardarse 'l sucre.

Se n'ha faltat poch com la nostra marina de guerra no 'ns ha proporcionat un conflicte dels grossos. Figürintse que 'l comandant del *Conde de Venadito* se va creure en l'obligació d'obsequiar al *espa Guerrero* y a sa esposa ab un convit en la Cambra del barco destinada a la Reyna Regent y qu'axó ha causat mal efecte en altres regions. No 'ns estranya, pero tampoch trovém res d'estrordinari en que la nostra marina estiga al nivell dels demés espanyols que consideran als toreros quasi com una institució, y sino recordis l'enterro de l'*Espartero*.

Ha mort després de llarga y penosa malaltia don Joseph Sagasta, fill del President del Consell. Es natural que, ab lo sentiment, aquest no estarà per ocupar-se de la cosa pública y que la política farà un punt de suspensió per alguns dies.

NOTICIES

Oficials.

Bulletí oficial del die 17 d'Agost.—Convocatoria per a

l'elecció de regidors en la secció única del districte segon del poble de Cantallops, en lo die 2 del vinent Setembre, en virtut d'anulació de les en lo mateix celebrades per R. O. de 6 de Juliol últim.

Circular del Institut Geogràfic y Estadístich, recordant als Ajuntaments que poden passar a recullir, de franch, un exemplar del Nomenclator d'aquesta provincia en les Oficines situades en lo carrer del Progrés, 10, primer.

Convocatoria per a la provisió del càrrec de Mestre director de l'Escola de Belles Arts de St. Feliu de Guixols, de nova creació, dotada ab lo sou anual de 1.500 pts. Se donan 30 dies de temps per a sollicitarla y acompanyar los documents.

—*Bulletí oficial extraordinari del die 20 d'Agost.*—Convocatoria per a la elecció de Diputats provincials en los districtes de Girona y Olot-Puigcerdá per a l'die 9 de Setembre.

—*Bulletí oficial del die 22 d'Agost.*—R. O. del ministeri de la Governació disposant que 'ls Arquitectes municipals contestin, avans del 30 de Novembre vinent, a un Qüestionari adjunt, relatiu a obres y serveys públics municipals.

R. O. del ministeri d'Hisenda manant, ab carácter general, que 'ls augmentos que s'fassin en los cupos de consums dels pobles, deguts a la revisió ordenada per R. O. de 11 de Febrer de 1893, regixin desde l'any econòmic corresponent a la data ab que sia comunicada a cada Ajuntament la respectiva R. O. sempre que axó sia dintre 'l primer trimestre del mateix, y quan se 'is hi comunicu després de dit trimestre, l'augment no tindrà efecte fins l'any econòmic següent a la data de la R. O.

—*Ajuntament.*—(Sessió de segona convocatori, del die 22 d'Agost.)—Presidida per lo tercer tinent d'Arcaide interi y ab assistència de sis regidors, se donà començ a la sessió ab la lectura de l'acta de l'antecedent que fou aprovada y firmada.

Se prengueren los següents acorts: Primer, concedir un mes de llicencia al Tinent d'Arcaide D. Joaquim Botet, a petició de l'interessat; Segon, senyalar per a les proximes eleccions de diputats provincials los mateixos locals designats per a les últimes de regidors, per a establirhi les meses de les seccions; y Tercer, a proposta de D. Martí Massaguer, retornar a D. Domingo Piqué la fiança que tenia donada com a conestatista dels carreus per a l'empedrat del carrer Nou.

—La Delegació d'Hisenda de la provincia ha dexat sense efecte l'acort prés a proposta de l'Administració, pel que s'facultava a l'Arrendataria de les cédulas, per a expedirles en virtut de fulles declaratories en lo present any econòmic de 1894-95, ja que la basa per a la cobrança del impost han d'esser los padrons aprobats. Sabém qu'aquesta resolució ha sigut comunicada a tots los Arcaldes de la provincia.

No hi ha que dir que aplaudim la conducta de la Delegació d'Hisenda en aquest punt, que s'precisament lo que tractàrem en lo número anterior de Lo GERONÉS, conducta qu'ademés li agrahiran tots los contribuyents.

Per a conexement d'aquestos y per a que 's puguin prevenir contra les desmesurades exigencies de l'Arrendataria, publicarem, avans de que sia possible y legal la cobrança de les cédulas d'aquest any, un resumen de les disposicions qu'han surtit ab posterioritat a la subasta y que servexen per a que cada hu puga saber de cert quina cédula y per quins conceptes li poden cobrar.

Dels tractes d'alguns pobles ab la Companyia no 'n parlém perquè no sabém fins a quin punt son licits y, ademés, perquè 'ns temém que 'ls pobles n'han de sortir ab les mans al cap.

—Ni l'arribada del nou governador Sr. Ayuso, y axó que hi havia qui 's feya l'enganya de qu'havia vingut expressament, ha sigut suficient per a resoldre la qüestió de l'encassillat oficial dels candidats per a la Diputació provincial en lo districte de Girona. En la reunió magna del dimecres no s'va quedar en res; es a dir en res, sembla que s'va desalluciar al candidat possibilista, al qui tot lo més se dexarà 'l quart puesto y que s'espavilli qu'ja ho necessita; sembla també que s'va quedar en que tant lo Sr. Quintana com lo Sr. Robert tenen dret de designar un candidat de son gust, essent lo del primer lo Sr. Guart de Cassá (ab lo qual tots los surers ja poden estar segurs de que s'aprobará un die ó altre lo tractat ab Alemanya y 'ls federals de La Bisbal ja poden donar per desbancat a En Vallés y Ribot) y lo del segon lo Sr. Bigan d'Amer, bon subjecte qu'está bé ab los canovins y ab los silvestres, que tindria un disgust si hagués de renyir ab ningú y que encare que no voldria acceptar tindrà de ferho per a la pau y concordia dels partits. Lo tercer se 'l disputan los fabristes y 'l Sr. Roure de Llagostera: lo d'aquest últim es un tal Sr. Ferrer, los fabristes no 'l tenen designat, los uns voldrian l'advocat Sr. Grahit, los altres l'advocat Sr. Massa y a la darrera hora ha surtit l'apotecari Sr. Ametller que s'podria menjar la poma. Y 'ls Herreristes? Per are diu que no 'n volen. Fan bé: es lo paper més socorregut, no s'esposan a perdre y sempre 'ls hi quedarà lo dret de dir qu'han fet guanyar al qu'han volgut. De candidatures republicanes no se'n parla. De carlistes n'hi haurá y potser més d'una, per que hi ha gent que s' remena molt. De Olot res de nou, allí tot hom fa l'enganya a l'esquena dels fusionistes.

Vaja que ja seria hora que 'ls grossos s'entenguessin: lo temps s'escurça y 'ls pobres Arcaldes, Secretaris y cacichs de seqüé desitjan sapiguer una cosa ó altre.

—Dimars se donà cristiana sepultura a la jove esposa del nostre soci del *Centre Catalánista* D. Narcís Clará. Acompanyém al infortunat amic en lo sentiment per una pèrdua tan sensible y recomaném als nostres lectors una oració per a la difunta.

—Han visitat aquestos dies la nostra immortal ciutat lo distingit escriptor D. Joseph Feliu y Codina, autor de *La Dolores*, y 'l molt il·lustre D. Joseph Sagalés, canonge degá de Tarragona, que ha vingut aquí ab motiu del Congrés Catòlich que deu celebrarse lo més entrant en aquella iglesia Metropolitana.

—En una correspondència de Manila, publicada en *El Noticiero Universal*, lo doctor Bareu dóna compte del florent estab del observatori meteorològich d'aquella ciutat filipina, fent un brillant elogi del Pare Saderra, fill d'un moliner de la ribera de Sant Joan les Fonts.

«Diu aixís lo doctor Baresi: Lo P. Saderra, director de aquesta secció, (la seísmica) ab qualitat especials pera traure fruit de las observacions recullidas, coneixedor de la geologia del país, del magnetisme, corrents telúricas, etc., ha tingut la galanteria de donarme a conèixer algun capítol d'un llibre que crech se publicarà dintre poch, sobre 'ls terremòtos d' aquest arxipèlech filipi que sens dubte cridarà poderosament la atenció de las personas entesas en aquest ram, per la originalitat de la obra, abundancia y precisió dels datos aduhits, cartas que la acompanyan etc., etc. Aquesta obra posarà a son autor entre las personas notables en aquest ram, puig es ben segur que no será inferior en res a las publicadas a l'extranger y fins penso que 'ls hi portarà ventatja, essent de notar que está escrita en los quatre anys que fa que dirigeix aquesta secció y aprofitant los pochos moments que li deixen lliures sas ocupacions ordinarias.»

—En una correspondència de Santa Coloma de Cervelló, que publica *La Renaixença* del 22 d' aquest mes, llegim lo següent:

Tornant a nostra qüestió batallona sobre las faixas porta-escopetas del Somatent, debem participar a nostres amichs de tot Catalunya, que vensudas ja algunas difficultats materials que darrerament se presentaren pera la confecció de las faixas catalanas, un d' aquests dies se comensaràn a fabricar, quedant de carrech nostre l' avisar quan estigui llesta sa confecció.

Als mots que 'ns han escrit demanant details de preus y demés, nos es impossible contestarlos hi un per un; Aixís, donchs, ho fem en conjunt a tots ells, dihentlos hi que 'l preu últim que s' ha pogut obtindre es lo d' una pesseta. Lo que cal ara es que formalisim tots sas demandas, precisant lo número de porta-fusells y enviant son import pera servir las ab la major puntualitat. Inútil es dir que en lo cost sobredit, no hi queda ni un xavo pera nosaltres, salvu una pila de gastets que gustosos pagarem de nostra butxaca en obsequi al bon nom y verdader prestigi del Somatent Català. Lo de resultar més caras que las oficials, adoptadas per la direcció, depén del menor número que ara per ara n' hem pogut encomanar, y, sobre tot, de la major difficultat y cost material del teixit. Si algú vol enterarsen, pot dirigirse al fabricant don Jaume Anton Parriols; al que s' ha encomanat la primera remesa per ser lo quin s' ha ajustat més en los preus. Esperém quedarne contents.

—Lo nombre corresponent als mesos d' Abril y Juny del *Bulletí del Centre Excursionista de Catalunya*, entre altres notables treballs, conté l' importantíssima conferencia que l' enginyer de mines D. Lluís Maria Vidal doná en dit Centre sobre *Les coves prehistòriques de la província de Lleyda*, en la que, ademés d' algunas molt oportunes consideracions generals, descriu detingudament les coves dites del *Tabaco*, de *l' Aygua* y de *Tragó* y 'ls ossos y objectes en les mateixes trobats. Recomaném la seua lectura a tots los que tenen afició a aquexos estudis.

—Dilluns passat morí, després de llarga malaltia, la mare de nostre consoci En Manel Corredor. L' acompanyem en lo sentiment.

—FESTES MAJORS DE LA SETMANA.—Die 26, Mollet (prop de Peralada), Urgel y Vilar. Die 28, St. Joan de Mollet. Die 29, Foixá, Palau Sabardera, Sant Climent Sasebas, Vilademuls, Vilafanin. Die primer de Setembre Miánegas.

Fires: Die 26, Rindarenes. Die 29, Granollers, Pineda. Die primer de Setembre, La Bisbal.

Secció Literaria.

Una excursió a la Mare de Deu del Mont

La consigna era de reunirnos a Lladó 'l die 3 d' Agost pera emprende lo viatge cap a la Mare de Deu del Mont. Jo baixava, donchs, carregat de capsas y pinzells, ab un fotógrafo provehit de clixés y altras androminas, y 'l mosso de cá 'n Olivás guiava la tartana.

Un die núvol, calmos, fins a Sant Jaume de Llierca, quasi rnynejava, més no impedia que 'ls pagesos batesen en llurs eres y tinguessen confiança en la diada. Avans de marxar d' Olot no volguí llegir en Noherlesoom perquè no 'm vingnés a interrompre lo viatge; si deu haverhi alguna tamborinada, val més no saberho; aquell mestre ab sas isobaras es capás de trastonarte y forte cambiar de pensament.

Ningú devia somniar en tempestats, atesa la calma de la atmósfera, que encara que xafagosa, de més fortas ne passan, y lo temps s' aguanta més ferm que un moro davant de Melilla. Pero al arribar al pont de Borró, guaytant vers la montanya, vejérem que a Castellfuit hi plovia de valent.

No ohiam cap tró perquè la remor de la tartana ho impedia; passarém lo pont, y al esser doscents metres més avall, al tornar guaytar vers Castellfuit, observárem un efecte esgarrifós: una broma negra, horizontal, que 's ostenia desde Sant Juliá a la frontera, despedint llampechs horrorosos en totas direccions; que Castellfuit ja no s' veyia, y que la tempestat enfilava de dret cap a nosaltres, seguint lo curs del Fluviá y de la carretera, embocant pel gran canal, format per las cordilleras de la Garrotxa. De 'l pont de Borró fins a Besalú; quantas impresions en tan curt espay! Apa noy, diguérem al mosso, apreta l' engu, sino 'ns atrápa; si podem arribar a Besalú ja farà prou.

Llavors lo mosso, esvarat, s' adoná d' una cuixinera plena de fideus lligada darrera la tartana, aturá un moment l' animal per ficar dintre 'l vehicul la cuixinera, y ohirem un burinó terrible: los trons esquerdatos que no paravan, vejent al mateix temps, als pagesos desesperats per salvar lo blat de las eras, trevallanthi tothom, donas y criaturas.

¡Oh! las isobaras d' en Noherlesoom partint de las trajectorias marcadas en los mapas, sense consideracions a

ningú, atropellantho tot, fent cas omís de las pregarias, de las campanas, del fum de llor y romaní, dels aucells esparverats, qu' ajamolits s' amagavan per las matas, baixan ensenyant las dents, en acotit académica, desesperada. ¡Reuy que la tenim a sobre, apreta y fora, a quatre pens junts! Y las onadas de vent feyan trontollar la tartana, y la polsaguera que s' alzava formava verdadera nuvolada al nostre entorn, y com remolí fantástich desapareixia y tornava, ara amenassant soterrarnos, ara llen-sarnos de la carretera.

Aquestas gotassas.... aquest trempol.... aquest ayre tant fret... ¡Reyna Santíssima.... ni l' judici! Ja oviravam a Besalú a cinch cents metres, mitj esborrat per la polsaguera; a altra tartana que 'ns anava davant, escapada; a alguns trevalladors que fugian vers sa casa, fuetegant lo bestiar que 's hi girava a raitgs de cosas per no entendre que hi hagués tanta pressa.

Lo cicló baixava impetuós; los arbres de la carretera, al tocar a Besalú, feyan feredat; la foscor sinistra, interrompuda pels llampechs, esglayava.

Entrárem a corre-cuytas a la quadra de ca 'n Felip, al mateix temps que las avansadas del huracá; cercant racons a recés del ayre fret, entrárem cap a la cuyna; pero un terratremol de padiras, portas y taulas que 'l vent feu caure al primer pis, alarmá a tothom. Esvarats tornárem vers la quadra, quan s' obri una porta del costat de Sant Ferriol, entrant una verdadera mànega de vent. A copia d' esforços, lográrem posarhi la barra, y altre terratremol al carrer nos feu eixir a la porta de la quadra: los banchs del café del davant esbadellats al mitx de la carretera, petament de portas y finestras, trencadissa de vidres, samaladas d' aygua, trons y llamps en creu y recreu, las campanas de Besalú tocant a bon temps, escopetadas per tot... Sant March, Santa Creu... un abrandament de foch seguit d' explosió instantánea, horrorosa, nos mostra 'l perill d' estarnos en la corrent d' ayre, y anavam de 'l un punt a l' altre, ajamolits sense gayres ganas de riure.

Llavors devia passar la isobara principal, descarregant lo fardo que portava, tal volta desde Irlanda, hont tindria son centre la tempestat, enfilant la fletxa de dret als Pirineus, com ha succehit tantas vegadas. xafantho tot, seguint aquesta derivant lo curs del Fluviá. Observárem desde Besalú que al entrar en l' Emperdá prenia més forsa y velocitat: seria per no trobar los obstacles de las montanyas y perquè las bruixas de Canigó y Puigmal, que la precedian, desitxosas de trovarse en la planuria, espaternegarian furiosament.

La tempestat durá poch, pero fón de las més fortas.

—¿Vén? me deya un subjecte que viatjava en l' altra tartana, ho he llegit ans de marxar d' Olot en lo «*Bulletí Meteorològich*», la tempestat era anunciada per avuy.

—Veu jo quan viatjo per la Europa, no ho vull saber may lo que vindrá, val més trobarshi d' improvis; está clar que si m' entero de la amenassa no marxo; primer me fico en una bauma.

JOSEPH BERGA.

(S' acabarà.)

CANSÓ DEL BRESSOL

Música de D. Joan Carreras y Dagas.

Fillet de ma vida,
galan infantó,
¡adormat, adormat
al bras del amor!
Acliquen tos parpres
mas tendres cansons,
que prou les enveja
la griva del bosch.

Non, non.

Volteulo, ninetes,
com suáu oratjol,

y ab vostres manyagues doneu conhort;
cubriu de roses
son bell caparró
y ab branques florides
treneu lo seu cos.

Non, non.

Guarniu ab palmeres
un cobricel d' or,
y ab plomall de tortra
capsal esponjós;
teixiue ab ginestes
y brins de timó
flayrosa catifa
qu' enrondi 'l bressol.

Non, non.

Veni, papallones,
besen lo seu front,
gentil com del alba
l' estel lluminós;
abelles galanes,
xucletne 'l licor
tan dolç, que humiteja
són llabi desclós.

Non, non.

Verdums de l' arbreda,
pareu la remor
de vostres cantúries,
l' infant ja s' adorm;
s' adorm y somnia
rialletes y plors,
colomes nevades
y lliris en flor.

Non, non.

¡Reyet de ma vida,
oh, sias ditxós!
jamay te rendesca
la forta maror;
estima la Patria,
sos dignes recorts,
la Fé salvadora,
los plors del Amor.

Non, non.

Mes si has d' oblidarte,
per trista dissort,
d' aqueixos emblemes,
aymats del meu cor,
¡jo vull que sens triga
finesca 'l meu goig,
que d' una volada
te allunyis del mon!

Non, non.

Un ángel te vetlla
de rostre graciós,
lea ales exteses
damunt del bressol;
per có visch tranquila
dorminte ab cansons,
¡cansons de ma Terra,
que vessan dolçor!

Non, non.

JOSEPH FRANQUET Y BERGA.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

- Dissapte, 25.—S. Lluís rey de França y s. Genís d' Arlés.
- Diumente, 26.—XV. Lo Puríssim Cor de María, Sant Ceferi p. mr. y s. Simplicio mr.
- Dilluns, 27.—S. Joseph de Calasanz fdr. y la Transverberació del cor de sta. Teresa de Jesús vg.
- Dimars, 28.—S. Agustí b. y dr.
- Dimercres, 29.—La Degollació de S. Joan Baptista y st. Sabina mr.
- Dijous, 30.—Sta. Rosa de Llima, vg.
- Lluna nova a 7 h. 50 m. nit en Virgo.—Revolt.
- Divendres, 31.—S. Ramón Nonat card. y ct.—Abol. gen. en la Mercé.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l' iglesia del Hospici.

Demá comensaràn en l' iglesia del Hospital.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 2.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal	Gerona	Olot	St. Coloma de Farnés.	Banyoles	Cassà	Figueras
		Die 17.	Die 18.	Die 20.	Die 20.	Die 22.	Die 22.	Die 23.
Blat.	QUARTERA	14'00 Ptas	13'50 Ptas	13'00 Ptas	13'50 Ptas	13'50 Ptas	16'00 Ptas.	13'00 Ptas.
Mastay.	DE 80 LITRES	13'00 »	11'00 »	12'00 »	12'00 »	10'50 »	13'00 »	11'00 »
Ordi.	»	8'00 »	8'00 »	08'00 »	8' »	8'50 »	10'00 »	6'50 »
Ségol.	»	13 »	10'00 »	10'00 »	10'00 »	00 »	12'00 »	00'00 »
Civada.	»	7'00 »	7'00 »	08'00 »	7'00 »	7'00 »	9'00 »	6'50 »
Bessas.	»	12'00 »	13'00 »	14'00 »	15'00 »	13'00 »	16'00 »	11'50 »
Mill.	»	12 »	12'00 »	12'00 »	13'00 »	12'00 »	13'00 »	11'00 »
Panis.	»	11 »	11'00 »	11'50 »	12'00 »	11'00 »	10'00 »	10'50 »
Blat de moro	»	13'00 »	12'50 »	11'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	12'00 »
Fajol.	»	»	00'00 »	10'00 »	11'00 »	10'50 »	00'00 »	00 »
Llobins.	»	8'00 »	8'00 »	8'00 »	7'50 »	08'00 »	8'00 »	18 »
Fabas.	»	12'00 »	12'00 »	12'00 »	12'00 »	12'00 »	13'50 »	10'75 »
Fabó.	»	»	12'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	16'00 »	11'75 »
Fassols.	»	»	22'00 »	19'00 »	23'00 »	00'00 »	18'00 »	00'00 »
Monjetas.	»	28'00 »	24 »	18'00 »	28' »	00'00 »	29'00 »	00'00 »
Vellanas.	Quart. 100 l.	»	»	00'00 »	00' »	»	»	»
Nous.	»	»	»	10'00 »	»	»	18'75 »	»
Castanyas.	»	»	»	00'00 »	»	»	»	»
Tramfes.	41'60 l.	0 »	3'50 »	3 »	3'60 »	3'00 »	2'50 »	0'00 »
Ouz.	dotzena.	0'75 »	1'00 »	0'80 »	1'05 »	0'90 »	0'80 »	0'60 »

ESTABLIMENT TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors
D. JOSEPH PUIGCARBÓ

y
D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfurosos de totes classes (anémies, nervosis, gastralgíes, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banya comuns, sulfurosos, medicinals.—Bany russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nítrógeno, atmosfères creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tísis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- a) Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- b) Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- c) Baus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- d) Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarde y de 5 á 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarde.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba á totes horas un assortit complet de baguls folrats, de totes midas, des de l'infim preu de cinch pessetas en amunt. S'envian á domicili. Dirigirse á **LA NEOTAFIA**, Cort-Real.—18.—GERONA.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

UNIÓ CATALANISTA

Celebraua á Manresa en lo mes de Març de 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s'hi pronunciaren y llegirén, y las Bases definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de **dos pessetes** en la llibrería de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argentería, **Gerona.**

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruquería,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s'troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADÍSSIMS

Volts de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d'iluminació per gas y petroli.

Serveys complerts de cuyna. Cereria.

Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadíssims.

Curació de malalties de la boca.—Empastres, Orificacions.—Extraccions sense dolor. Dentadures artificials.

AUDOUARD-DENTISTA.

Ab títol de la Facultat de medicina de Madrid

Forsa, 1, primer
GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plass de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

OBRAS

DE

Don Carles Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista	4	Ptes.
Plá y montanya	3	»
L' hereu Noradell	3	»
De ma cullita.	2'50	»
Montalbá.	3	»
L' hereu Subirá.	3	»
Tardanías.	2'50	»

Acaba de publicarse

Lena. 4 »

Se venen totes en la llibrería de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argentería, número 26.—**GERONA.**

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pesa.

Cromos, motlluras, y transparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialitat en trajos pera col·legials

3, Rambla d' A'varez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP. SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema fan las molts á preus sumament módichs.

Depósit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterías, 23.—GERONA

SABATERIA

DE

JOSEPH M. A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens. Especialitat pera 'l que s'encarregui expressament.

LO GERONÉS

Setmanari porta-veu del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

	trimestre	idem.	idem.
Gerona.	1	1'25	1'50
Fora.	idem.	idem.	idem.
Extranger...	idem.	idem.	idem.

Un número sol, 10 céntims.